

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ ЖИТЛА ЧИ ІНШОГО ВОЛОДІННЯ ОСОБИ

Наукове дослідження присвячене аналізу підстав, умов та процесуального порядку проведення обшуку в житлі чи іншому володінні особи, гарантій захисту прав та свобод особи під час проведення цієї слідчої (розшукової) дії, особливостей фіксації ходу проведення обшуку житла чи іншого володіння особи.

Ключові слова: обшук, обшук житла, гарантії захисту прав та свобод, умови проведення обшуку.

Постановка проблеми. Одним з основних прав людини, що закріплено Конституцією України, є право на недоторканність житла чи іншого володіння. Основний закон вказує, що не допускається проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку інакше, ніж за вмотивованим рішенням суду. Це положення означає, що держава уповноважена на обґрунтоване обмеження вищевказаного права. Однак, як свідчить правозастосовна практика, таке обмеження права на недоторканість житла чи іншого володіння не завжди носить обґрунтований характер та має місце неоднакове та неправильне застосування нормативних положень, які регулюють порядок проведення цієї слідчої (розшукової) дії. Це, у свою чергу, потребує комплексного аналізу проблемних питань, які виникають під час проведення обшуку та уніфікованого підходу до їх вирішення.

Об'єктом дослідження є правовідносини, що виникають під час проведення обшуку житла чи іншого володіння особи.

Предметом дослідження є нормативні приписи, які регламентують підстави, умови та процесуальний порядок проведення обшуку житла чи іншого володіння особи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В науковій літературі окремі аспекти проведення обшуку житла чи іншого володіння були предметом наукових досліджень таких науковців, як: В. Т. Гончаренко, І. В. Гловюк, В. В. Заборовський, В. Т. Нор, О. В. Капліна, О. Б. Комарницька, О. В. Швидкова, М.С. Шумило тощо.

Мета наукової статті полягає у дослідженні проблемних питань, що виникають під час проведення обшуку житла чи іншого володіння особи та розробленні на його підставі пропозицій щодо вдоскона-

лення чинного кримінального процесуального законодавства.

Наукова новизна дослідження полягає у висловленні пропозицій щодо вдосконалення чинного кримінального процесуального законодавства, які стосуються процесуального порядку проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, оголошення перерви у його проведенні та особливостей фіксації його результатів.

Виклад основного матеріалу. Обшук – це обґрунтована доказами, що є у кримінальному провадженні, слідча (розшукова) дія, суть якої полягає в примусовому обслідуванні особи, житла або іншого володіння особи [1]. Це одна з невербальних слідчих (розшукових) дій, яка є досить ефективним засобом збирання та перевірки доказів під час розслідування кримінального провадження [2]. Примусовий характер обшуку потребує відповідного балансу гарантій захисту прав та інтересів осіб під час його проведення. Такі гарантії, в першу чергу, полягають у неможливості проникнення до житла чи іншого володіння особи та проведення в них огляду чи обшуку інакше як за вмотивованим рішенням суду, а під час досудового розслідування – рішенням слідчого судді (ст. 30 Конституції України). Підстави та процесуальний порядок проведення обшуку регламентовано ст. ст. 234, 235, 236 КПК України, однак, їх практичне застосування викликає ряд складнощів, що призводить до різної правозастосовної практики.

Одним з таких питань є можливість зупинення проведення обшуку у зв'язку із настанням нічного часу. Так, ст. 235 КПК України не регламентовано можливість оголошення такої перерви під час обшуку житла чи іншого володіння особи. У цьому питанні О. В. Капліна вказує на можливість оголошення перерви у перебігу проведення обшуку, якщо

обшук є тривалим, а слідчу групу створити неможливо. Така перерва не повинна стати правилом проведення обшуків, а має бути викликана необхідністю. Послідовно фіксуючи свої дії під час обшуку, слідчий повинен вказувати на оголошення перерви у перебігу слідчої дії у зв'язку з настанням нічного часу (необхідністю відпочинку тощо) із зазначенням точного часу. Крім того, слідчий повинен оголошувати особам, які беруть участь у проведенні слідчої дії, або присутнім, що слідча дія не закінчена, оголошується лише перерва. Отже, коли мета обшуку не досягнута, враховуючи тривалість обшуку, складність слідчої дії, через декілька днів, то мова не повинна йти про одноразове проникнення до приміщення [3]. Ідентичну позицію займає і О.Б. Комарницька, зазначаючи, що у випадку виконання ухвали про обшук протягом кількох днів, тижнів особливо важливим для цієї слідчої (розшукової) дії є спосіб фіксації проведення такої дії, зокрема у протоколі обшуку необхідно зазначити про зупинення цієї дії, а не про її закриття [4, с. 121].

На противагу вказаних позицій, О. В. Швидкова зазначає, що чинний КПК України дозволив проникати до житла чи іншого володіння особи на підставі однієї ухвали слідчого судді лише один раз, а залишивши місце обшуку на час перерви, слідчий, відповідно до ч. 1 ст. 233 КПК України для продовження обшуку має право наступного дня проникнути до житла чи іншого володіння особи лише за добровільною згодою їх володільця [5, с. 9].

Аналіз судової практики стосовно зупинення проведення такої слідчої (розшукової) дає підстави стверджувати, що суд не передбачає права повторного проникнення до житла чи іншого володіння особи на підставі тієї ж ухвали слідчого судді у зв'язку із оголошенням перерви у проведенні обшуку. Так, Апеляційний суд Київської області в ухвалі від 29.08.2018 р. № 742/1203/16-к зазначає, що ухвала слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи надає право проникнути уповноваженим особам до вказаного володіння лише один раз, у зв'язку з чим суд першої інстанції дійшов правильного висновку, що ухвала слідчого судді була повною мірою реалізована та вичерпала свою дію під час проведення обшуку приміщень [6].

Однак, не зважаючи на правозастосовну практику, цілком слушною уявляється пропозиція О. В. Капліної щодо законодавчого закріплення можливості взяття перерви під час обшуку поки не вичерпані підстави проведення обшуку наведені у клопотанні слідчого, прокурора [3].

Як зазначалося вище, істотною гарантією належного проведення процедури обшуку є отримання

слідчим, прокурором ухвали слідчого судді про дозвіл на проведення обшуку житла чи іншого володіння особи. Однак, чинне кримінальне процесуальне законодавство містить виключення щодо проведення обшуку до постановлення відповідної ухвали слідчого судді. Необхідною умовою «легалізації» отриманих доказів у ході проведення такої слідчої (розшукової) дії, для їх подальшого використання у кримінальному провадженні із доказовою метою, є невідкладне звернення до слідчого судді із клопотанням про обшук житла чи іншого володіння особи, яке подається одразу після проведення такої слідчої (розшукової) дії (ч. 3 ст. 233 КПК України). Верховний Суд у своїй постанові від 25.09.2018 р. № 623/4131/15-к зазначає, що клопотання про тимчасовий доступ до володіння особи, подане до суду після обшуку, проведеного без ухвали слідчого судді, не є виконанням обов'язку звернутися з клопотанням про проведення обшуку, що зумовлює недопустимість протоколу обшуку як доказу [7]. Частиною 3 ст. 233 КПК визначено, що слідчий, дізнавач, прокурор має право до постановлення ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи лише у невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину. У такому випадку прокурор, слідчий, дізнавач за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно після здійснення таких дій звернутися з клопотанням про проведення обшуку до слідчого судді.

Аналогічна правова позиція міститься у постанові колегії суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду по справі № 159/451/16-к від 23.05.2018 р. [8]. Суд встановив, що в рамках кримінального провадження був проведений огляд двох транспортних засобів. Зазначені слідчі дії проводилися відразу після вчинення злочину як виняток, передбачений ч. 3 ст. 233 КПК України, для невідкладних випадків. Однак судді дійшли висновку, що в матеріалах кримінального провадження відсутні дані про те, що слідчий чи прокурор після проведення зазначених оглядів зверталися з клопотанням про проведення обшуку до слідчого судді. Відповідні рішення слідчого судді в матеріалах кримінального провадження також відсутні. Внаслідок цього докази, які були здобуті під час вказаних вище оглядів, були визнані недопустимими. Таким чином, навіть якщо огляд чи обшук транспортного засобу проводяться відразу після вчинення злочину, тобто як виняток, передбачений ч. 3 ст. 233 КПК України, це не звільняє слідчого, прокурора від «легалізації» вказаних слідчих (розшукових) дій шляхом звернення з клопотанням до слідчого судді [9, с. 235].

Отже, докази отримані під час огляду та обшуку, які були проведені з порушенням правил, передбачених у ч. 2 ст. 234, ч. 2 ст. 237, ч. 3 ст. 233 КПК, а також, якщо прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого про обшук або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про обшук, є недопустимими [10]. Якщо ж, отримано ухвалу слідчого судді на проведення огляду місця події, однак на місці події виникає необхідність у проведенні обшуку, слідчий повинен після його проведення підготувати клопотання та отримати ухвалу на проведення обшуку, для «легалізації» таких дій, що пов'язані з проникненням до житла чи іншого володіння особи. У клопотанні слідчий повинен обов'язково зазначити, який невідкладний випадок спонукав його до проведення слідчої (розшукової) дії в такий спосіб [11, с. 73].

Одним із головних та обов'язкових етапів проведення обшуку є його належна фіксація у протоколі, що забезпечує у подальшому можливість використання у кримінальному провадженні доказів, отриманих під час проведення такої слідчої (розшукової) дії. Верховний Суд у постанові від 24.09.2020 р. № 306/2629/17 наголошує на тому, що протокол обшуку, в якому відсутні ідентифікаційні ознаки виявлених та вилучених речей (не зазначено марки, моделі, номера, а також характерні ознаки), є недопустимим доказом. Так, ухвалюючи виправдувальний вирок, суд першої інстанції у судовому засіданні, зокрема, дослідив письмові докази у кримінальному провадженні, зокрема протокол обшуку та встановив, що обшук у помешканні проводився у на підставі ухвали слідчого судді. Проте, в протоколі про обшук у частині опису виявлених та вилучених речей відсутні їх ідентифікаційні ознаки (не зазначено марки, моделі, номера). З огляду на вищевказане суд першої інстанції на підставі ч. 2 ст. 89 КПК України визнав цей доказ недопустимим [12].

Перебіг і результати проведення процесуальної дії фіксують у протоколі (ч. 1 ст. 104 КПК України). Зокрема, заключна частина має містити відомості про вилучені речі й документи та спосіб їх ідентифікації. Факт вилучення речових доказів, документів,

цінностей та іншого майна (зокрема предметів і документів, вилучених з обігу) відображають у протоколі слідчої (розшукової) дії. З огляду на об'єктивні складнощі, які виникають під час складання протоколу обшуку на місці, тобто в житлі чи іншому володінні особи, а також значний обсяг інформації, яку необхідно зафіксувати, А.О. Нечваль пропонує скласти опис вилучених речей і документів, схожих за своїми родовими й ідентифікаційними ознаками, зазначаючи їх кількість й ознаки відповідно до групової належності. Наприклад, вилучаючи папки-накопичувачі зі значною кількістю паперів, можна вказати кількість аркушів й ідентифікаційні ознаки папки, вид документів, що містяться в ній [13, с. 117]. Одним з головних завдань слідчого, прокурора є характеристика й індивідуалізація вилученого об'єкта, фіксація ознак (назва, розмір, форма, колір, маркування, позначки, пошкодження), що дають змогу відрізнити його від інших схожих предметів, виключити можливість підміни.

Висновки. Аналізуючи особливості фіксації порядку проведення обшуку, доречно звернутися до рішення Верховного суду від 02.09.2020 р. № 591/4742/16-к, в якому зазначено, що протокол обшуку житла є недопустимим доказом, якщо у ньому відсутні відомості про співробітників оперативних підрозділів, які брали у ньому участь, послідовність всіх дій під час проведення обшуку та упакування вилучених предметів, а також якщо під час обшуку в момент виявлення обладнання, призначеного для виготовлення наркотичних засобів (предмета злочину), не були присутні поняті, запрошені слідчим після виявлення такого обладнання [14]. Як слушно зазначається в науковій літературі, відповідно до п. 1 ч. 3 ст. 104 КПК України, вступна частина протоколу має містити відомості про всіх осіб, які присутні під час проведення процесуальної дії (прізвище, ім'я та по батькові, дата народження, місце проживання) та крім цього переліку персональної інформації додаються: місце реєстрації – для забезпечення участі особи в суді шляхом надсилання повістки; контактний номер телефону тощо [13, с. 115].

ЛІТЕРАТУРА

1. Благута Р. І., Гуцуляк Ю. В., Дуфенюк О. М. та ін. Кримінальне процесуальне право України: навчальний посібник / за заг. ред. А. Я. Хитри, Р. М. Шехавцова. Львів: ЛьвДУВС, 2017. 774 с.
2. Гловюк І. В. Проблемні питання забезпечення належної правової процедури обшуку (у розрізі новел КПК України). *Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України*. 2018. № 14. С. 141–149. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/9403/Гловюк%20ВПРЦ%2014.pdf?sequence=1&isAllowed=y>.
3. Капліна О. В. Проблеми нормативного регулювання та практики проведення обшуку під час кримінального провадження. *Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право»*. 2015. № 2 (12). С. 1–20. URL: <https://lj.oa.edu.ua/articles/2015/n2/15kovckp.pdf>.

4. Комарницька О. Б. Окремі питання здійснення обшуку житла стороною обвинувачення. *Часопис цивільного і кримінального судочинства*. 2016. № 4 (31). С. 118–129. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Chcks_2016_4_15.
5. Швидкова О. В. Обшук як спосіб збирання доказів. *Часопис Національного університету «Острозька академія»*. Сер.: «Право». 2014. № 2 (10). URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Choasp_2014_2_35.
6. Ухвала Апеляційного суду Київської області від 29.08.2018 р., судова справа № 742/1203/16-к. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/76167600>.
7. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 25.09.2018 р., судова справа № 623/4131/15-к. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/76812124>.
8. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 23.05.2018 р., судова справа № 159/451/16-к. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/74342648>.
9. Шаповал А. О. Огляд та обшук транспортного засобу у кримінальному провадженні: аналіз практики Верховного Суду. *Порівняльно-аналітичне право*. 2020. № 2. С. 234–236.
10. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 23.05.2018 р., судова справа № 159/451/16-к. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/74342648>.
11. Вознюк А. А., Грига М. А., Дуда А. В. Порядок проникнення до житла або іншого володіння особи: актуальні проблеми теорії та практики. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2021. № 2 (119). С. 68–82.
12. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 24.09.2020, судова справа № 306/2629/17. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/91855177>.
13. Нечваль А. О. Тактика обшуку у житлі та іншому володінні особи : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09; Національна академія внутрішніх справ. Київ, 2020. 219 с.
14. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 02.09.2020 р., судова справа № 591/4742/16-к. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/91338049>.

REFERENCES

1. Blahuta R. I., Hutsuliak Yu. V., Dufeniuk O. M. et al. (2017). *Kryminalne protsesualne pravo Ukrainy* A. Ya. Khytry, R. M. Shekhavtsova (Ed.). Lviv: LvDUVS [in Ukrainian].
2. Hloviuk I. V. (2018). Problemni pytannia zabezpechennia nalezhnoi pravovoi protsedury obshuku (u rozrizi novel KPK Ukrainy). *Visnyk Pivdennoho rehionalnoho tsentru Natsionalnoi akademii pravovykh nauk Ukrainy – Bulletin of the Southern Regional Center of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine*, 14, 141–149. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/9403/Hloviuk%20VPRTs%2014.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [in Ukrainian].
3. Kaplina O. V. (2015). Problemy normatyvnoho rehuliuвання ta praktyky provedennia obshuku pid chas kryminalnoho provadzhennia. *Chasopys Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia»*. Serii «Pravo», 2 (12), 1–20. URL: <https://lj.oa.edu.ua/articles/2015/n2/15kovckp.pdf> [in Ukrainian].
4. Komarnytska O. B. (2016). Okremi pytannia zdiisnennia obshuku zhytla storoniui obvynuvachennia. *Chasopys tsyvilnoho i kryminalnoho sudochynstva – The magazine of civil and criminal justice*, 4 (31), 118–129. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Chcks_2016_4_15 [in Ukrainian].
5. Shvydkova O. V. (2014). Obshuk yak sposib zbyrannia dokaziv. *Chasopys Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia» – Games of the National University of Ostroh Academy*, Ser.: «Pravo», 2 (10). URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Choasp_2014_2_35 [in Ukrainian].
6. Ukhvala Apeliatsiinoho sudu Kyivskoi oblasti vid 29.08.2018 r., sudova sprava № 742/1203/16-k. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/76167600> [in Ukrainian].
7. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 25.09.2018 r., sudova sprava № 623/4131/15-k. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/76812124> [in Ukrainian].

8. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 23.05.2018 r., sudova sprava № 159/451/16-k. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/74342648> [in Ukrainian].
9. Shapoval A. O. (2020). Ohliad ta obshuk transportnoho zasobu u kryminalnomu provadzhenni: analiz praktyky Verkhovnoho Sudu. *Porivnialno-analitychne parvo – Comparative-analytical law*, 2, 234–236 [in Ukrainian].
10. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 23.05.2018 r., sudova sprava № 159/451/16-k. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/74342648> [in Ukrainian].
11. Vozniuk A. A., Hryha M. A., Duda A. V. (2021). Poriadok pronynkennia do zhytla abo inshoho volodinnia osoby: aktualni problemy teorii ta praktyky. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav – Comparative-analytical law*, 2 (119), 68–82 [in Ukrainian].
12. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 24.09.2020, sudova sprava № 306/2629/17. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/91855177> [in Ukrainian].
13. Nechval A. O. (2020). Taktyka obshuku u zhytli ta inshomu volodinni osoby. *Candidate's thesis*: 12.00.09. Kyiv [in Ukrainian].
14. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 02.09.2020 r., sudova sprava № 591/4742/16-k. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/91338049> [in Ukrainian].

ПОВЗЫК ЕВГЕНИЙ

кандидат юридических наук, ассистент кафедры уголовной юстиции
Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ ПРОВЕДЕНИЯ ОБЫСКА ЖИЛЬЯ ИЛИ ИНОГО ВЛАДЕНИЯ ЛИЦА

Научное исследование посвящено анализу оснований, условий и порядка проведения обыска в жилье или ином владении лица, гарантий защиты прав и свобод личности при проведении этого следственного (розыскного) действия, особенностей фиксации хода проведения обыска жилья или иного владения лица.

Ключевые слова: обыск, обыск жилья, гарантии защиты прав и свобод, условия обыска.

POVZYK YEVHEN

PhD in Law, Assistant at the Department of Criminal Justice
Yaroslav Mudryi National Law University

ACTUAL ISSUES OF THE SEARCH OF HOUSING OR OTHER POSSESSION OF THE PERSON

Problem setting. One of the basic human rights, enshrined in the Constitution of Ukraine, is the right to inviolability of housing or other possession. The Basic Law stipulates that no penetration into a home or other possession of a person, inspection or search in them is allowed differently than according to a motivated court decision. This provision means that the state is authorized to reasonably restrict the above law. However, according to law enforcement practice, such restriction of the right to inviolability of housing or other possession is not always reasonable and there is an unequal and improper application of regulatory provisions regulating the procedure for carrying out this investigative (investigative) action. This, in turn, requires a comprehensive analysis of problematic issues that arise during the search and a unified approach to their solution.

The object of research is legal relations arising during a search of housing or other possession of a person.

The subject of the study are regulations that regulate the grounds, conditions and procedural procedure for conducting a search of housing or other possession of a person.

Analysis of recent researches and publications. In the scientific literature, certain aspects of the search of housing or other possession were the subject of scientific research of such scientists as: V. Goncharenko, I. Hlovyuk, V. Zaborovsky, V. Noor, O. Kaplina, O. Komarnytska, O. Shvykova, M. Shumylo etc.

Target of research is to study problematic issues arising during the search of housing or other possession of a person and to develop on its basis proposals for improving the current criminal procedural legislation.

The scientific novelty of the research is to express proposals for improving the current criminal procedural legislation, which relate to the procedural procedure for the search of housing or other possession of a person, the announcement of a break in its conduct and the peculiarities of fixing its results.

Article's main body. The scientific research is devoted to the analysis of the grounds, conditions and procedural procedure for conducting a search in a dwelling or other possession of a person, guarantees of protection of the rights and freedoms of a person during this investigative (search) action, features of fixing the course of conducting a search of a home or other possession of a person.

Conclusions and prospects for the development. Based on the analysis, we conclude that it is appropriate to apply to the decision of the Supreme Court of 02.09.2020. № 591/4742/16-k, which states that the protocol of the search of housing is unacceptable evidence, if it does not contain information about the employees of the operational units involved in it, the sequence of all actions during the search and packaging of seized items, as well as if during the search at the time of detection of equipment intended for the manufacture of narcotic drugs (subject of crime), were not present understood, invited investigators after the discovery of such equipment.

Keywords: search, search of dwelling, guarantees of protection of rights and freedoms, conditions of the search.

Повзик Є. В. Актуальні питання проведення обшуку житла чи іншого володіння особи. *Право та інноваційне суспільство*. 2021. № 2 (17). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2021/12/Povzyk17.pdf>.